

Nr 312.

Av herrar **Lundqvist** och **Göransson**, *angående viss ändring i lagen om domkapitel.*

De restriktioner, genom vilka vissa medborgargrupper tidigare utestängts från medborgerliga rättigheter och förtroendeuppdrag, har under senare tid alltmera avlägsnats. För de extra ordinarie prästerna, som utgör mera än 25 % av prästerskapet, gäller dock alltjämt en sådan restriktion i fråga om valbarhet till uppdrag som ledamot av domkapitel. Varje annan medborgare, som fyller vissa formella kompetenskrav, kan av Kungl. Maj:t förordnas eller av stiftets pastorat väljas till domkapitelsledamot. Ur demokratisk synpunkt synes det därför skäligt, att landets mer än 800 extra ordinarie präster erhåller samma rättighet som övriga medborgare.

Det kan erinras om att den år 1949 utfärdade kyrkomötesförordningen innebär den ändringen i förhållande till tidigare gällande ordning att även extra ordinarie präst är valbar till kyrkomötet.

I en motion nr 20 till 1951 års kyrkomöte påyrkades sådan ändring i lagen den 13 november 1936 om domkapitel, att även extra ordinarie präst skulle erhålla valbarhet till uppdrag som domkapitelsledamot. Kyrkolagsutskottet anförde därvid i sitt betänkande nr 16 bland annat följande:

»Enligt gällande lag om domkapitel är annan präst än den som innehar ordinarie prästerlig tjänst utestängd från möjligheten att vara ledamot eller suppleant av domkapitel. De största grupperna präster, som sålunda icke kunna ha säte i domkapitel, utgöras av kyrkoadjunkter, stiftsadjunkter, kontraktsadjunkter och pastoratsadjunkter. Det av föredragande departementschefen vid domkapitelslagens tillkomst uppställda kravet att prästerlig ledamot i domkapitel bör ha en omfattande erfarenhet rörande speciellt kyrkliga frågor bör enligt utskottets mening alltjämt gälla. Åtskilliga tillhörande de nu från möjligheten att vara ledamot i domkapitel uteslutna kategorierna präster ha emellertid under mångårig verksamhet i kyrkans tjänst förvärvat sådan erfarenhet. Skäl synas ej föreligga att uppställa hinder för sådan präst att vara ledamot i domkapitel. Fastmera måste det vara till fördel om stiftets prästerskap kan inom sig till ledamot av domkapitlet välja den för uppdraget lämpligaste utan hinder av att han ej innehar ordinarie tjänst.»

På grund av vad sålunda anförts föreslog kyrkolagsutskottet ifrågavarande ändring av domkapitelslagen, och kyrkomötet beslöt i anledning härav att i skrivelse till Konungen hemställa, att lagen på denna punkt skulle erhålla

följande förändrade lydelse: »— en av stiftets präster vald präst, som innehar prästerlig tjänst i stiftet».

Under åberopande av här anförda skäl anhålles,

att riksdagen måtte för sin del antaga den ändring av lagen den 13 november 1936 om domkapitel, som kyrkomötet redan beslutat och som innebär att envar präst som innehar prästerlig tjänst i stiftet tillförsäkras valbarhet till uppdrag som ledamot och suppleant av domkapitel.

Stockholm den 27 januari 1953.

R. Lundqvist.

Hardy Göransson.
